

[Dorte Bennedsen]

den russiske babusjka, kvindefiguren, der kan lukkes op, og hver gang man lukker den op, er der en fuldstændig tilsvarende figur indeni, den er bare mindre, og sådan kan man blive ved, til man står med en én millimeter stor babusjka i hånden. Man kan få de dér babusjkaer i alle størrelser, afhængig af prisen, men ens for dem alle er, at det, der starter stort, ender småt.

Fru Lone Dybkjær vil gerne have os til at tro på den radikale plan, men jeg er bange for, at det er en babusjka, fru Lone Dybkjær forsøger at sælge til os. Når vi får den lukket op, er der noget meget mindre inden i den.«

Det er en sød, hyggelig og lidt uskyldig beskrivelse, når det drejer sig om en radikal ordfører, men den er farlig, hvis det er holdninger, som en radikal miljøminister giver udtryk for, at det blot skal være mindre og mindre. Det var det, jeg prøvede at gøre opmærksom på i mit indlæg.

Så svarede fru Lone Dybkjær mig på min kritik, at alle problemerne jo ikke er med i denne plan og derfor var det ikke rimeligt, at jeg kom med de kritikpunkter. Jeg er enig i, at alle problemerne ikke er med, men pengene står fast, for ministeren skriver jo i sin redegørelse på side 3:

»Opstår nye miljøproblemer, der kræver investeringer, eller træffes nye bindende beslutninger nationalt eller internationalt på miljøområdet, skal disse ved omprioritering holdes inden for de fastlagte rammer.«

Jeg er ganske enig med ministeren i, at der er mange problemer, der ikke er nævnt her, men det bliver der jo ikke én krone mere af, og det gør det så meget desto alvorligere, at ministeren ikke har taget stilling til de unævnte problemer. Hvordan skal de prioriteres i forhold til dem, der er nævnt her?

Ministeren var også efter mine bemærkninger om den danske miljøindsats set i international sammenhæng. Når jeg sagde noget om det, så er det, fordi ministeren i sin redegørelse har sagt, at Danmark på de fleste områder er nået langt i forhold til andre lande, og jeg har blot påpeget i dag, at på en række af de områder, hvor vi efter min vurdering har særlige forpligtelser, nemlig de internationale aftaler, vi indgår på nordisk plan, er ministeren i bagtrop. Ministeren kom selv ind på fosforproblemet og forholdet til Sverige, hvor hun har sagt nej, fordi hun har en anden prioritering. Det synes jeg

er fair nok, men så vil jeg blot bede om, at ministeren lader være med at tilslutte sig en udtalelse om, at man skal forfølge det mest ambitiøse mål, et nordisk land har sat. Det har ministeren været medunderskriver på i en handlingsplan, som vi den 16. november 1988 skal vedtage i Nordisk Råd. Jeg beder blot om, at ministeren ikke siger ét og gør noget andet. Ministeren må lade være med at skrive sådan i den nordiske miljøhandlingsplan, hvis hun i øvrigt mener det, hun har sagt her. Der skal være sammenhæng mellem ord og handling.

Så et par ord om de decentrale kraftvarmeværker. Jeg vil gøre opmærksom på, at da den aftale blev indgået i 1985, var NO_x-problemet ikke et fremtrædende problem, som det er i dag. Det var ikke rejst på det tidspunkt. Men selv om så var, at Socialdemokratiet havde sovet i timen dengang, så er det dog ingen undskyldning for ministeren for ikke at handle i dag.

Jeg har til sidst et enkelt spørgsmål: I prioriteringsplanen har ministeren som den sidste af opremsningerne et område, der hedder øvrige miljøinvesteringer, og der står: »Investeringer i byerhverv (bortset fra de kategorier, der er behandlet foran), der er en følge af miljøkrav på grundlag af lovgivning m.v. gennemført siden miljøbeskyttelseslovens ikrafttræden . . .« Det drejer sig om 5 mia. kr. i perioden, det er 15 pct. af det totale beløb, hvor man blot siger »investeringer i byerhverv«. Jeg må sige, jeg synes, det er en flot måde at behandle 15 pct. af investeringerne på, at man ikke giver yderligere oplysninger, og jeg vil gerne have nogle uddybende oplysninger om, hvad disse 5 mia. kr. mere konkret skal anvendes til.

Leif Hermann (SF):

Jeg skal i denne omgang dels komme ind på nogle af de mere overordnede betragtninger, ministeren kom med, og dels prøve at nå så mange konkrete områder, som ministeren også kom ind på.

Men først og fremmest skal jeg sige, at hvis ministeren gerne vil have, at vi skal kreditere hende for noget, så skal jeg ile med at lykønske ministeren med etableringen af Danmarks Miljøundersøgelser. Det synes jeg er en hurtig og glimrende opfølgning af debatten om sektorforskningen, og det skal ministeren bestemt krediteres for. Hvordan ministeren så i øvrigt